

БУЧКО Марина,

здобувач вищої освіти четвертого курсу факультету фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Історія розвитку економіки свідчить про те, що фінансова система має доволі значний вплив на розвиток економічного зростання. Дослідження фінансової системи має важливе теоретичне і практичне значення, однією з складових даної системи є бюджетна система, яка охоплює основні аспекти фінансового та економічного розвитку України. В статті 2 пункті 5 Бюджетного Кодексу України означено дефініцію поняття Бюджетної системи, що являє собою сукупність державного бюджету та місцевих бюджетів, побудована з урахуванням економічних відносин, державного і адміністративно-територіальних устроїв і врегульована нормами права [1].

Адже бюджетна система є головною ланкою фінансової системи. Вчені аргументували, що добре функціонуючі банки «заохочують» технологічні інновації, розпізнаючи і фінансуючи підприємців з кращими можливостями успішного розвитку нових виробів та здійснення творчих процесів виробництва [2]. Багато вчених та науковців досліджували дане питання, вперше дослідження проблем фінансової системи та економічного зростання було проведено Й. Шумпетером, розглядаючи фінансове посередництво як чинник «творчого руйнування». На його думку, банківська система відіграє велику роль у перерозподілі ресурсів від старих виробників до нових, сприяючи, таким чином, економічному зростанню.

Доволі велика кількість досліджень свідчить саме про те, що фінансовий розвиток сприяє економічному зростанню, навіть після пояснення інших його детермінантів. Внаслідок його сильного впливу на економічне зростання фінансовий розвиток сприяє скороченню бідності населення.

Слід зазначити, що історичний досвід країн що розвиваються та країн які мають промисловий розвиток є ключовими детермінантами розвитку

приватних фінансових інституцій .

Однією з найважливіших функцій фінансової системи є переміщення ризику до бажаючих нести його. Фінансові контракти можуть допомагати об'єднувати і диверсифікувати ризики. Дослідники цього питання приходять до висновку, що фінансовий розвиток має тенденцію зменшувати сукупну економічну мінливість [3]. Саме це є важливим механізмом страхування для бідних верств населення.

Фінансові ринки виникають, для того щоб зменшити інформаційні витрати запозичення, кредитування та здійснення трансакцій. Саме це забезпечує платіжні послуги, які полегшують обмін товарами і послугами, розміщують кредит і контролюють позичальників та мобілізують заощадження. Фінансові посередники оцінюють альтернативні інвестиції і контролюють дії позичальників, долають інформаційні проблеми і збільшують ефективність використання ресурсів. Фінансові активи, з нормальними властивостями, ліквідністю і характеристиками ризику, заохочують до здійснення заощадження у фінансовій формі. Внесок до фінансової системи в економічне зростання і скорочення бідності залежить саме декількох факторів, а саме кількості і якості її послуг, ефективності та поширеності.

Слід зазначити й те що в економічно розвинених країнах фінансові установи включають в себе певні установи такі як: банки, страхові компанії, пенсійні фонди, різні інвестиційні схеми, обов'язкові ощадні банки, ощадні схеми, кредитні спілки, ринки цінних паперів. У країнах, що стрімко розвиваються важливу роль відіграють персоніфіковані типи кредитування з механізмами енфорсменту, заснованими на місцевій репутації і групових нормах.

До найважливіших чинників сталого економічного зростання можна віднести ,капіталовкладення поряд зі створенням нових технологій, підвищенням рівня освіти населення, включенням в систему міжнародного поділу праці.

Дослідження питань взаємозв'язку рівня розвитку фінансової системи та економічного зростання дає змогу сформулювати нам ряд основних положень:

- ефективність фінансової системи мають прямий зв'язок з темпами економічного зростання;
- фінансова система в цілому є чинником економічного зростання.

Також на різних етапах економічного розвитку переважають різні механізми росту по-перше в країнах, що розвиваються, економічне зростання відбувається внаслідок накопичення капіталу, по-друге в розвинених країнах здійснюється за рахунок ефективності факторів виробництва, а по – напрями економічного зростання в країнах, що розвиваються вони асоціюються з банками, в розвинених – з ринками.

Отже, можна прийти до висновку що фінансова система відіграє

важливу роль в забезпеченні економічного розвитку країни, адже фінансовий розвиток сприяє економічному зростанню та сприяє скороченню бідності населення що має доволі велике значення для сьогодення.

Список використаних джерел :

1. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08 липня 2010 р. / Верховна рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 50-51. Ст. 572 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (дата звернення: 27.10.2021).
2. Матюшин А.В. Роль финансовой системы в обеспечении экономического роста . *Экономика промышленности*. 2008. №3. С. 127-133.
3. Easterly W., Islam R., Stiglitz J. Shaken and Stirred: Explaining Growth Volatility In Boris Pleskovic and Joseph Stiglitz (eds.) Annual Bank Conference on Development Economics, World Bank. Washington, D.C. 2001.

ВЕРБИЦЬКА К.В.,

здобувач вищої освіти юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ОРЛОВА Олена,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальноправових дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ МІЖНАРОДНОГО СУДУ ООН В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Важко уявити теперішній світ без комунікації між собою суб'єктів міжнародного публічного права. Кожен суб'єкт такого права повинен притримуватись демократичного характеру побудови стосунків з іншою строною, а також, керуватися фундаментальними принципами міжнародного публічного права. При виникненні спору між сторонами для дотримання загально встановлених правил та не порушення дипломатичних стосунків у 1946 р. Організацією Об'єднаних Націй було прийнято рішення створити Міжнародний суд ООН замінивши ним Постійну палату міжнародного правосуддя (ППМП), яка була започаткована 1920 року під егідою Ліги Націй.

В результаті створення такого судового органу висвітлювалося питання його ролі та ефективності в міжнародному публічному праві, що на сьогодні залишається актуальним. Слід зазначити з цього приводу видатних науковців, що зробили значний внесок в дослідження цього питання, серед яких К. Савчук, О. Мельничук, І. Братко, Р. Алямкін, Є. Пархомчук Г.